

## POSTANOWIENIE

Dnia 19 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski (przewodniczący)

SSN Andrzej Ryński

SSN Dariusz Świecki (sprawozdawca)

w sprawie **M. B.**

skazanego za ciąg przestępstw z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 stycznia 2016 r.,

wniosku obrońcy skazanego

o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 8 maja 2014 r., sygn. akt II AKa [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w J.

z dnia 20 stycznia 2014 r., sygn. akt III K [...],

### **postanowił:**

**1. oddalić wniosek,**

**2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego.**

### UZASADNIENIE

Obrońca skazanego złożył wniosek o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 8 maja 2014 r., utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w M. G. z dnia 20 stycznia 2014 r., w zakresie skazania M. B. za ciąg przestępstw z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Domaga się on uchylenia tego ostatniego wyroku w zakresie jego pkt III i XII, tj.

odpowiednio w części skazującej M. B. za ciąg przestępstw z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i odnośnie do rozstrzygnięcia o karze łącznej oraz uchylenia przywołanego wyroku Sądu Apelacyjnego, w zakresie, w jakim utrzymano w mocy powyższe rozstrzygnięcia, z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w M. G..

Podstawę wznowienia postępowania autor wniosku upatruje w art. 540 § 1 pkt 2 lit.a k.p.k., z powołaniem się na nowy fakt, który nie był znany Sądom orzekającym w sprawie. Faktem tym ma być, ustalona już po prawomocnym zakończeniu postępowania przez Sąd Apelacyjny w [...] w sprawie o sygn. akt II AKa [...], okoliczność, że skazanemu zatrzymano prawo jazdy w 2006 r. Powyższe w powiązaniu z poglądem przedstawionym przez ten Sąd na tle regulacji art. 29 § 3 i 4 k.w. i art. 43 § 2 i 3 k.k., że środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów, orzeczony na podstawie przepisów Kodeksu wykroczeń, obowiązuje od uprawomocnienia się wyroku, którym go nałożono i spełnienia warunku zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów oraz że okres omawianego tu zakazu z Kodeksu wykroczeń będzie również w czasie odbywania kary aresztu z danej lub innej sprawy, czy kary pozbawienia wolności wymierzonej w innej sprawie, doprowadziło obrońcę do konstatacji, że orzeczony wyrokiem Sądu Rejonowego w Z., w sprawie o sygn. akt VI W [...], zakaz prowadzenia pojazdów, który stanowił podstawę skazania M. B. za wskazany wcześniej ciąg przestępstw, nie obowiązywał w dacie czynów przypisanych skazanemu, tj. 18.01.2013 r., 12.11.2012 r., 29.11.2012 r., 30.11.2012 r. i 13.01.2013 r. Z uwagi na powyższe okoliczności oraz fakt, że wcześniejsze odbywanie przez skazanego kary pozbawienia wolności nie wstrzymywało wykonania środka karnego, o jakim tu mowa, M. B. nie mógł - zdaniem obrońcy - popełnić przypisanych mu przestępstw z art. 244 k.k. Do wniosku dołączono wskazany tu wyrok Sądu Apelacyjnego w [...] w sprawie o sygn. II AKa [...].

W odpowiedzi na ten wniosek, prokurator Prokuratury Generalnej wniosła o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania na uwzględnienie nie zasługuje. W sprawie niniejszej bezsporne jest, że Sąd Rejonowy w Z., wyrokiem nakazowym z

dnia 29 listopada 2007 r. (sygn. VI W [...]) uznał M. B. za winnego wykroczeń z art. 94 § 1 k.w., art. 92 § 2 k.w. i art. 92 § 1 k.w., za co wymierzył mu określoną karę grzywny. Ponadto, na podstawie art. 92 § 3 k.w., orzekł wobec obwinionego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. Powyższe orzeczenie uprawomocniło się z dniem 12 grudnia 2007 r. Przypomnieć trzeba, że stosownie do art. 29 § 3 k.w., zakaz prowadzenia pojazdów obowiązuje od uprawomocnienia się orzeczenia. Orzekając powyższy zakaz sąd nakłada obowiązek zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdu, jeżeli dokument ten nie został zatrzymany. Do chwili wykonania zaś tego obowiązku, okres, na który orzeczono zakaz, nie biegnie. Przepis art. 29 § 4 k.w. przewiduje natomiast, że na poczet zakazu prowadzenia pojazdów zalicza się okres zatrzymania prawa jazdy lub innego dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdu. Wydany w sprawie o sygn. VI W [...] wyrokiem Sąd Rejonowy nie nałożył obowiązku zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdu ani też nie zaliczył na poczet wymierzonego zakazu żadnego okresu zatrzymania takiego dokumentu.

Nie budzi również wątpliwości, że Sąd Apelacyjny w [...]. w sprawie o sygn. akt II AKa [...], z powołaniem się na argumentację, która została przywołana w przedmiotowym wniosku o wznowienie postępowania i w związku z ustaleniem, że M. B. zatrzymano w 2006 r. prawo jazdy, umorzył z uwagi na przedawnienie karalności postępowanie prowadzone przeciwko temu oskarżonemu, przy stwierdzeniu, iż popełnił on wykroczenie z art. 94 § 1 k.w., a nie przestępstwo z art. 244 k.k. W sprawie tej M. B. został oskarżony m.in. właśnie o niezastosowanie się, w dniu 8 sierpnia 2012 r., do zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. w sprawie o sygn. akt VI W [...]. Sąd Apelacyjny w [...] uznał jednak, że 3-letni okres, na jaki zakaz ten powyższym wyrokiem orzeczono, nie obowiązywał już w dniu popełnienia przez oskarżonego czynu, a więc nie mógł on w konsekwencji dopuścić się przestępstwa z art. 244 k.k.

Sąd Okręgowy orzekający w niniejszej sprawie wskazał zaś, że orzeczony wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. w sprawie o sygn. akt VI W [...] zakaz prowadzenia pojazdów nadal obowiązywał oskarżonego z uwagi na jego pobyt w jednostce penitencjarnej w okresie od dnia 19 grudnia 2007 r. do dnia 13

października 2011 r. Odnosząc się do tej kwestii, Sąd Najwyższy podzielił przywoływany wcześniej pogląd prawny zaprezentowany przez Sąd Apelacyjny w [...] w sprawie II AKa [...], sprowadzający się do przyjęcia, że wobec braku na gruncie Kodeksu wykroczeń odpowiednika art. 43 § 2 k.k., okres wykonania środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów biegnie w czasie odbywania kary aresztu bądź pozbawienia wolności.

Przypomnieć tu należy, że przepis art. 540 § 1 pkt 2 lit.a k.p.k., na który powołuje się obrońca, jako podstawę wznowienia, przewiduje, iż postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem wznowia się, jeżeli po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody wskazujące na to, iż skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze.

Wskazać też trzeba, że wniosek o wznowienie prawomocnie zakończonego postępowania to nadzwyczajny środek zaskarżenia. Dotyczy on prawomocnego wyroku, a więc orzeczenia objętego domniemaniem prawidłowości przyjętych w nim ustaleń faktycznych. Wniosek o wznowienie postępowania może okazać się skuteczny tylko wtedy, gdy wykazane w nim zostanie, że istnieją nowe fakty lub dowody, które wskazują na to, iż skazany nie dopuścił się przestępstwa, które mu przypisano.

Wyrażenie przez Sąd Okręgowy stanowiska, zgodnie z którym omawiany tu zakaz prowadzenia pojazdów obowiązywał jeszcze względem M. B. w czasie dopuszczenia się przez niego czynów stanowiących przedmiot prawomocnie zakończonego procesu, a to z uwagi na jego pobyt w jednostce penitencjarnej, które autor wniosku kwestionował, z odwołaniem się do poglądu wyrażonego przez Sąd Apelacyjny w [...] w sprawie o sygn. akt II AKa [...], za wznowieniem postępowania przemawiać nie może. W orzecznictwie Sądu Najwyższego od dawna prezentowany jest bowiem trafny pogląd, że nowe fakty lub dowody w rozumieniu art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. nie odnoszą się do norm prawnych lub do ich interpretacji (zob. np. postanowienia SN: z dnia 3 grudnia 1982 r., III KZ 172/82, LEX nr 19854, z dnia 4 grudnia 2014 r., III KO 46/14, LEX nr 1551432, z dnia 22 lipca 2015 r., V KO 24/15, LEX nr 1812914). Uszczegóławiając to zapatrywanie, Sąd Najwyższy słusznie wywiódł, że za „nowe fakty lub dowody” w rozumieniu powyższego przepisu nie może być uznana dokonana w orzeczeniach zapadłych w

danym lub innym procesie wykładnia przepisów prawa, nawet gdy jest przekonywająca i gdy w jej świetle objęte wnioskiem o wznowienie postępowania prawomocne orzeczenie jawi się jako wydane z naruszeniem prawa (zob. postanowienie SN z dnia 23 lutego 2010 r., V KO 97/09, LEX nr 844195). Przyjęcie zatem przez Sąd Okręgowy wadliwej interpretacji przepisów prawa, co zostało dostrzeżone przez autora przedmiotowego wniosku w związku z treścią uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] w sprawie o sygn. akt II AKa [...], sporządzonego już po prawomocnym zakończeniu niniejszego procesu, nie może być rozważane jako przyczyna wznowienia postępowania na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. Podnieść tu trzeba, że w sprawie niniejszej obrońca skierował apelację i kasację, w których to środkach zaskarżenia nie powołał się, choć mógł to uczynić, na niewłaściwe zastosowanie przepisów Kodeksu wykroczeń w omawianej tu materii.

Słusznie wskazuje w swej odpowiedzi na wniosek o wznowienie postępowania prokurator, że nawet poczynienie przez Sąd *meriti* ustalenia, iż prawo jazdy skazanemu zostało zatrzymane w 2006 r., wobec przyjęcia wadliwej interpretacji prawnej, o której wcześniej była mowa, nie zmieniłoby prawnokarnej oceny zarzuconych M. B. czynów z art. 244 k.k.

Podnieść trzeba wreszcie i to, że obrońca w swym wniosku odwołał się w prosty sposób jedynie do ustalenia przyjętego przez Sąd Apelacyjny w innej sprawie, choć Sąd ten nie wskazał nawet w swych pisemnych motywach rozstrzygnięcia, na jakich oparł się w tej mierze dowodach. Zauważyć przy tym należy, że do zatrzymania prawa jazdy miało dojść na około rok przed wydaniem wyroku w sprawie o sygn. akt VI W [...]. W tym zakresie autor wniosku również nie przedstawił żadnych wywodów, choćby z wskazaniem ustalonych powodów nienałożenia obowiązku zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdu w powyższej sprawie. Podobnie jak nie zaprezentował on żadnej analizy – choć to na wnioskodawcy spoczywa niniejszy obowiązek – odnośnie do tego, że w dniach popełniania zarzuconych mu czynów z art. 244 k.k., skazany nie naruszał orzeczonego względem niego zakazu prowadzenia pojazdów. Również zatem odwołanie się przez autora wniosku do ustalonej już po prawomocnym zakończeniu postępowania przez Sąd Apelacyjny w [...] w sprawie o sygn. akt II AKa [...],

okoliczności, że skazanemu zatrzymano prawo jazdy w 2006 r., nie może skutkować potrzebą wznowienia postępowania. Wniosek o wznowienie postępowania może bowiem okazać się skuteczny tylko wtedy, gdy wykazane w nim zostanie, że istnieją nowe fakty lub dowody, które wskazują na to, iż skazany nie dopuścił się przestępstwa, które mu przypisano. Postępowanie karne nie podlega przy tym wznowieniu w razie zgłoszenia we wniosku jakichkolwiek wątpliwości co do trafności zapadłego rozstrzygnięcia, ale jedynie wtedy, gdy owe nowe fakty lub dowody w sposób wiarygodny podważają prawdziwość dokonanych ustaleń faktycznych.

Mając to wszystko na uwadze stwierdzić trzeba, że obrońca nie wykazał – co dla skuteczności jego wniosku było niewątpliwie jego zadaniem - wystąpienia w tej sprawie podstaw do wznowienia postępowania, dlatego też Sąd Najwyższy jego wniosek oddalił, obciążając skazanego kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak na wstępie.

I.n